

& voluntas aeterna verbo expressa, & in lege, & in Evangelio revelata; cum qua vult Deus nostras mentes, iudicia, consilia, voluntates, mores, actiones & vitam totam congruere. Dimittit autem indicat Siracides se de sapientia revelata, seu verbo Dei, quod in Ecclesia praedicatur, & lucem verae agnitionis Dei, & efficacem consolationem, & vitam aeternam in auditoribus accendit, concionari Et dulcissimis figuris, ac similitudinibus florentem Ecclesiam, & ministerium verbi divini cum populo Israel generosis testimoniis institutum, & inde in omnes gentes propagatum depingit.

Varia Sapientia acceptio.

107. Praestat itaque Sapientiam hic accipere tripliciter: Primò pro Sapientia genita & personali, Verbo scilicet divino, aeterni Patris Filio; qui frequenter solet in Litteris inspiratis, & apud Ecclesiae Proceres Sapientia nomine vocitari. Qua de re consulendi Theologi, & in primis noster Didacus Ruiz in suo egregio opere de Trinitate disput. 58. Sect. 4. ubi ex candidissimo multorum Patrum calculo late & eruditè probat Sapientiam saepe saepius pro ipsa Verbi divini Sapientia supponi. Atque in hoc sensu, Ecclesiastici verba capiunt Fuldenis Abbas, & Episcopus Moguntinus Rabanus, Strabus, Liranus, Dionysius, Palacius; nec dissentiunt Cornelius, Oliverius & alii. Claretque ex illis verbis v. 5. Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita, &c. Quippe esse genitum, prodire, & produci ab alio, nulli sanè Dei attributo competit, sed Verbi divini personae, quae Sapientia est genita à Patre.

Pro Christo, quia homo est.

108. Secundo, sumitur hic Sapientia pro Christo Jesu, quia homo est, & Sapientia in utero Virgineo incarnata. Huic existimationi adherent Hugo Carenfis, Cathusianus, Glossa, Liranus, Palacius, Rabanus; neque illam improbant nostri Cornelius, Oliverius, Octavianus de Tuso, & alii. Quod firmatur satis abundè ex illis v. 12. Qui creavit me, requievit in tabernaculo meo: & ex v. 14. Ab initio, & ante saecula creata, sum. Ubi Sapientia creata (de qua hoc v. 1.) nulla alia est sapientia, ex multorum Patrum mente, praeter Sapientiam incarnatam, Christum Dominum, quia Homo extat; ratione enim solius humanitatis creata dicitur. Unde S. Nazian. Orat. 36. quae est 4. de Theologia; Sapientia secundum inferiorem generationem, creata: secundum autem primam illam, magisque incomprehensibilem, genita dicitur. Videndi S. Basil. lib. 4. contra Eunomium, & epist. 141. ad Caesarianos, S. Chrysost. Serm. de S. Trinitate. S. Cyril. Alexand. lib. 5. Thesau. cap. 4. & 5. Dialog. lib. 4. S. Epiphani. Haeres. 69. Greg. Basil. lib. de Trinitate. S. Damas. lib. 4. de fide c. 19. S. Ambros. lib. 1. de fide ad Gratian. c. 7. & lib. 3. cap. 4. S. August. lib. 1. de Trinitate. c. 12. & lib. 7. c. 4. S. Hieron. in Epist. ad Ephes. 2. S. Fulgen. ad object. 3. Arrianorum, Concil. Hispanense 2. actio. 13. col. 1. Qui omnes in hanc nostram explicationem conspirant.

S. Nazian.

Pro Deipara aeterna sapientia Matre.

109. Tertio, per Sapientiam hic valde appositè accipias Virginem Matrem Deiparam, verissimam aeternae, & incarnatae Sapientiae Parentem, ac totius sapientiae divinae, & humanae thesaurum; quae quidem usque adeo fuit multiplici sapientia condecorata, ut non tam sapiens, quam ipsamet sapientia, jure merito, & in Scripturis sacris, & à sacris Scripturibus compelleretur. De quo nos infra,

cum Textum illustremus. Illud tamen hic observo; in hanc tertiam Sapientiae acceptio-nem conspirare libentissimè quotquot hoc Ecclesiastici caput 24. de B. Virgine interpretantur; illi praesertim, qui non in sensu dumtaxat accomodatitio, sed verè literario secundario, & minus praecipuo, verba capiunt: de quo nos supra n. 51. & sequentibus. Cujus rei non leve etiam fundamentum sup-peditat ipsum nomen Sapientia, Prov. 8. & Ecclesiastici 24. 1. Vox enim Graeca, ut praenotatum legi apud Mariana nostrum in scho-liis ad cap. 9. Proverb. pluralis numeri est: unde ipse convertit, Sapientia. Quasi incarna-ta Sapientia persona una, & illius Parens sa-pientissima persona altera indigerentur eo Sapientiarum nomine. Adde, Sapientiam pro sapientibus poni solere. 1. Corint. 1. Sed quia stulta sunt mundi, elegit Deus, ut confundat sapientes. Tertull. de praescription. adversus Haereticos cap. 7. & lib. de Baptismo c. 2. Sa-pientiam legit pro sapientes. Idem habet lib. de Carne Christi cap. 4. & c. 57. & de fuga cap. 2. & lib. adver. Praxe. c. 10. Ne jam mireris, cum audis Sapientia laudabit animam suam, id est, duo illi sapientes, imò & sapientie dua, Jesus nempe, & Maria. En tibi concionatores ipsos, hanc sui Panegyrici concinnantes.

110. Sed enim verò, concionis totius sco-pum collimant ea verba, Sapientia laudavit animam suam; honorabitur; aperiet os suum, ad dicendum, ad docendum: gloriabitur, id est, gloriam suam dicet, magnaliaque. Drusus Priora verba ex Graeco vertit & explicat: Sa-pientia laudat animam suam, id est, seipsam. Quod mutuo sumptum, ab hominibus: Alioqui sapientia non habet animam, sicut, nec Deus; de quo tamen legimus: Juravit per animam suam. Similiter Camerarius: Sapientia praedi-cat seipsam & in caetu populi celebrat se, concionatur in Ecclesia Dei, & in regno ejus ebucci-nat seipsam. Crebra phrasia Bibliorum, ubi ani-ma vocabulo significatur, circumscribiturque persona, cujus est anima, per synecdochen. Genes. 46. 27. Omnes animae domus Jacob fue-runt septuaginta; id est, omnes personae. Isai. 42. 1. Placuit sibi in illo anima; id est, placuit ego in illo. Jerem. 3. 31. Justificavit animam suam; id est, justificavit se ipsam. Ps. 3. 3. Mul-ti dicunt animae meae, id est, mihi. Jere. 51. 14. Juravit Dominus per animam suam; id est, per seipsum. 1. Petri. 3. 20. Octo animae salvae factae sunt; perinde est, atque octo homines. Sic etiā Hispanè dicimus; no ay alma, id est, nullus ho-mo. Hinc, amare animam suam, & odisse ani-mam suam, nihil est aliud, quam amare se, & odisse seipsum. Apud prophanos quoque.

Sapientia sumi solet pro sapientibus.

1. Corin. 1. Tertull.

Scopus concionis.

Drusi.

Anima pro persona.

Genes. 46. 27.

Isai. 42. 1.

Jerem. 3. 31.

1. Petri. 3. 20.

Virg. 11. Encl.

Nos animae viles, inhumata, infetaque turba. Porro, constat Hebraeam vocem nephes latius patere, quam Latinā anima, sumique non solum pro anima, sed pro toto homine seu persona. Unde in praesenti; Sapientia laudavit animam suam, idem erit omnino, atque Jesus & Maria se ipsos laudabunt; in apertum profes-sent intima pectoris sui, originem, naturam, proprietates, virtutes, & mirabilia opera. Et forte, animam, dixere; quod laus propria sit animae, cui inest virtus, & sapientia.

111. Camerarius exscribit: Sapientia ebuc-cinat se. Quod veniunt illa S. Cyrilli Alexan. verba in Praefat. ad Jonam, Christus tardus lingua non est, nec voce tenui, sicut Moyses, sed est ipse, magna Tuba; quo illum nomine Isaias appellat.

appellavit (c. 27. 13.) & erit in die illa, clange-t magna Tuba. Ubique enim annunciata sunt verba Salvatoris, & audierunt illa quotquot sub sole degunt. Num. 10. 2. jubet Deus fieri duas tubas, quas vult esse ductiles. Cur. ductiles? Idem Cyrillus in Hom. 20. de Festis Paschali-bus. Ductiles sunt haec tubae, ut intelligamus non intra solam legis umbram & anigma coerceri ac contineri Salvatoris nostri mysteriorum ex-planationem, sed brevi potius ad id, quod melius est & verius, progressionem atque incremen-ta capturum; semper namque spatium ampliiori-bus protenduntur quae tendendo extenduntur. Ebudicantem se Christum describit Siracides, ut ostendat vel in ipso orationis vestibulo, praedicam toto hoc capite, ad Evangelicam doctrinam spectare, cujus sonus in omnem terram exivit. Idem de Deipara dictum esto, sese hic ebuccinante: unde appellatur ab An-drea Hierosolym. in Missis est: turba clarif-sima praecognitionis arcana.

Quibus coram habita.

Particula in pro coram.

Psal. 47. Genes. 33. 10.

Ecclesia nomine tres divinae Personae.

Tertull.

112. Secunda proemii pars ostendit, quibus coram habita sit haec concio: in Deo hono-rabitur; id est, coram Deo, coram Triade sacratissima. Particula enim in ex Hebraeorum more saepe est coram. Habac. 3. 4. Cornua in manibus ejus: id est, fulgura veniebant coram eo. Ps. 7. 4. Si est iniquitas in manibus meis, id est, coram me. Genes. 33. 10. Si inveni gratiam in oculis tuis, id est, coram te. Obvia sunt testi-fimonia alia. Igitur in Deo honorabuntur Christus, atque ejus Mater Virgo; id est, co-ram Deo Trino, & uno. Quod etiam referri possunt illa; Et in Ecclesia Altissimi aperiet os suum. Graecè ὀψωνία, id est, in Ecclesia. Sic Drusus, in Ecclesia, vel caetu supremi. Came-rarius: concionatur in Ecclesia Dei. Etenim, ut noviter ex Tertulliano didici, possunt Eccle-siae nomine hic intelligi tres Personae divinae. lib. de Baptismo. c. 6. cum dixisset, fidem ob-signari in Patre, Filio, & Spiritu S. subjungit. Necessariò adjicitur Ecclesiam mentio, quia ubi tres, id est, Pater, Filius, & Spiritus S. ibi. Ecclesia, quae trium corpus est. Et de pudicitia c. 21. Illam Ecclesiam congregat, quam Domi-nus in tribus posuit. Imò Spiritum S. vocat Ecclesiam ibidem paulò antè: Ipsa Ecclesia proprie, & principaliter ipse est Spiritus.

Quibus adstantibus.

Angelorum Epitheta.

S. August.

113. Tertia proemii pars demonstrat; quibus adstantibus, & stantibus, Jesus & Maria se ipsos commendaverint; videlicet Hierarchiis Angelorum, quos appellat Siracides primò populum Christi ac Deiparae; Secundo Ecclesias Altissimi: tertio virtutem: Quarto plenitudinem sanctam: Quintò multitudinem electorum. Et licet nonnulli existiment, hisce vocabulis intelligi congregationem Fidelium, & justorum; commodius tamen intelligunt alii Angelorum Hierarchias. Cui existimatio-ni applaudit inter alios Paulus de Palacio do-ctissimus sacrarum litterarum interpres in Co-nimbricensi Academia. Atque imprimis po-pulus appellari solet in sacra Scriptura non se-mel Angelorum coetus: ut observant S. Aufst. quæst. 208. in Genesim; Lyranus, Glossa interlinealis ad illud Genesios cap. 49. v. ul-rimo; ubi de Jacob defuncto, sed nondum sepulto dicitur; appositus est ad populum suum: id est, ad frequentiam Angelorum: ut expo-nit inter linealis: vel ad Angelos, ut expli-cat Magister in Scholastica Historia: & S. August. An forte est non solum hominum Sanc-torum, sed etiam Angelorum populus civitatis P. Ildeph. de Flores in Ecclef.

illius? Deinde, Angelos appellari Ecclesias Altissimi, claret ex divinis litteris. Ps. 21. 27. Apud te laus mea in Ecclesia magna. Et Ps. 25. 12. In Ecclesiis benedicam te, Domine: id est, in coetu Angelorum. Veritatem tuam in Eccle-sia Sanctorum. Ubi Agellius: in Ecclesia San-ctorum, in caetu illo innumerabilium Angelo-rum, qui Ecclesiae dicuntur plurali numero propterea quod in suas sint distincti Hierar-chias, & congregationes, quarum quavis in-numerabiles continet Angelos. In novem Or-dines communiter dividuntur à Patribus: in Angelos, Archangelos, Virtutes, Potestates, Principatus, Dominationes, Thronos, Cherubin, & Seraphin. Hi omnes appellantur Ec-clesiae; quae vox Graecè sonat non solum coe-tum, concilium, congregationem, comitia, sed ad rem nostram concionem. Cui assonat Hebraea me Kabalin, quae selectissimas, probatissi-mas, & optimas conciones significat. His igitur coram Sapientia dicitur aperuisse os suum, ut se dilaudet.

Psal. 41. 27.

Pf. 88. 6.

114. Rufus, Angeli vocitantur Virtus Dei seu Exercitus Dei. Drusus vertit, coram exer-citu ejus. Graeca enim vix ἄνδρας virtutem, exercitum, militares copias significat. Unde Deus appellari solet Deus virtutum exercituum, Ps. 23. 10. Isai. 9. & passim. Militia autem, virtus sive, exercitus Dei sunt in primis An-geli Deo militantes, eumque glorificantes. 3. Reg. 22. 19. & 2. Paral. 18. 18. Lucae 2. 13. & alibi saepe: atque ita explicant communiter interpretes. Ac demum vocantur Angeli ple-nitudo sancta, seu multitudo electorum; quia sunt plenissimus, maximusque Sanctorum Spi-rituum coetus, quem Deus praeter caeteris elegit ad sanctitatem, & gloriam. Eapropter bene-dicti appellantur.

Plausus, & acclamationes subjectum.

115. Postrema denique proemii pars accla-mationes continet, plausus, & admirationes Angelorum; magnum utique gestientis animi & magnalia Jesu, & Mariae, beneficiaque ag-noscentis testimonium. Eò spectant illa verba, In medio populi sui exaltabitur: In plenitudine sancta admirabitur: In multitudine electorum habebit laudem: Et inter benedictos benedic-tur. Exaltabitur in Angelorum, & hominum mentibus; audientes Angeli dicenti acclama-bunt. Admirabitur, passivè accipias, id est, in admiratione erit: unde Tigurina legit: in sancta multitudine miraculo est. Subinde, mi-ris laudibus ab Angelis extolletur: Et praeter omnibus electis replebitur benedictionibus. En plausus, & acclamationes, post finitam con-cionem; in qua JESUS & MARIA seipsos com-mendant, omnes exaudiunt, omneque ad sui disciplinam, studium, imitationè, obsequium, & cultum invitant. His ergo praestatis circa textus literam, rem totam illustremus.

TEXTUS ELUCIDATIO.

SECTIO I.

JESUS incarnata Dei Sapientia unus in una Angelorum & hominum Schola Doctor, & Magister.

116. IN hunc sensum capias illa verba; Sa-pientia in Ecclesiis Altissimi aperiet os suum. Vel de praesenti aperit, ut Graeca ha-bent, & vertunt Tigurina, Drusus, Camera-rius, & alii. Lyranus explicat: Os suum aperit

Lyranus. in Ecclesia triumphante illuminando Angelos, & docendo, & militante in humanitate assumpta...

Sapientia, qui suo in terras adventu, & Crucis morte, sacrarum litterarum volumen reservavit, & abstrusa in eo mytheria revelavit...

118 Et quidem, cum homines illuminat Christus, five per se, five per Apostolos suos, virosque Apostolicos, Angeli ipsi omnes vel praestantissimi, advolant ad hanc scholam...

Apostolorum resultabant; videlicet institutionem Sacramentorum, modum, & rationem iustificandi peccatores, divisionem, & missionem Apostolorum, ordinem Ecclesiae Hierarchicum, & vocationem Gentium...

nihil edificare de sublimi Deiparae sapientia, excelsoque magisterio in ipsos etiam Angelos derivato. Etenim cum Mariana sapientiae fons sublimis, & caelestis extet summa, ac penè infinita dignitas materna...

Carthuf. Consonat Carthusianus ita: In Ecclesiis triumphante, & militante illuminando mentes Angelicas, & humanas, ut clareat, ex Angelis, & hominibus unam Scholam congregari...

Salvianus. de huic erudiendae gentis officio descendente ad terras Deum, innumeram multitudinis plebem, in consortium divina familiaritatis admittam, discentem populum, docentem Deum, ac mixtis penè hominibus, & Angelis unam caeli, ac terra scholam...

Genef. 28. 12. scala Iacob. In hac scala praesignari divini Verbi Incarnationem, traditur à S. August. Serm. 79. de tempore, à Didymo, Ruperto, Lyrano, & aliis videndis apud nostros Perer disp. 4. & Fernandez: per Incarnationem quippe caelum terrae, altissima summis, divinaeque juncta sunt humanis, & ex Deo, & Jacobi semine unus Christus affurgit...

S. Aug. Quomodo Christus D. & in cacumen scala in caelo, & in beato Jacob videbatur in terra? Respondet ipse: Quod autem in caelo sit Christus, & in terra, audi ipsum Christum dicentem: Nemo ascendit in caelum nisi qui descendit de caelo, Filius hominis, qui est in caelo. Adverte quia ipse Dominus est in caelo, & in terra esse dixit. Cum autem & in caelo & in terra Christus versetur, uti aeterna Dei Sapientia; Angeli ascendere dicuntur, & descendere, ut per Incarnationis mysterium multa addiscant ab uno Jesu Doctore, & Magistro. Ascendentes Angeli homines sunt: descendentes vero ipsimet Angelici Spiritus. Illi è terra ad caelum ascendunt; hi autem è caelo ad terram descendunt, postquam Dei Verbum hominem induit erudiendae gentis officio. Sic ex mixtis penè hominibus & Angelis una caeli & terra schola fit: unusque sursum in caelo, & deorsum in terra Doctore & Magister, adest, Christus Jesus. Cui existimationi aliqualem conciliat splendorem locus, ubi scala haec Jacobo monstrata fuit; videlicet mons Moria ex multorum placito, quos supra retuli. Moria verò congruè interpretatur docens Dominus; nam Moreh idem est ac Doctore, sive Praeceptor: ut appareat apparuisse tum in caelo, tum in terra Incarnatam Dei Sapientiam, tanquam unum hominum, & Angelorum Doctorem & Magistrum in una caeli, & terra Schola.

117 Agnum intuitus Joannes est Apoc. 5. tanquam occisum, in medio throni habentem cornua septem, & oculos septem. De Dei dextera librum accepit involutum, & usque ad eò septem sigillis clausum, ut nullus eorum, qui aut in caelo sunt, aut in terris degunt, vel in subterraneis inferorum claustris, potens fuerit librum aperire, vel illo alteri etiam aperto frui. Unus illi Dei agnus librum aperuit; septem ejus signacula resignavit, & arcanorum mytheriarum, quae in illo continebantur, fuit interpres, & Doctore optimus. Certè Agnus iste Christus est, Incarnata Dei

119 Deinde observandum ex Paulo; ad Christi scholam spectare non solum ex hominibus maximos, sed ex Angelis praestantissimos; atque adeò omnes Angelorum ordines, ut nobiscum ipsi addiscant quae ignorant. Sic Apostoli verba capit aureus gemmeusque ejus commentator Chiriofost. in Prologo ad Joannis Evangelium, quem Angelorum etiam Doctorem facit. Nihil nobis humanum (ait ille,) sed à Spiritu sancti profundis, & abditis thesauris omnia proloquitur, quae neque Angeli priusquam hic diceret, noverunt. Nam & ipsi nobiscum per Joannis vocem, & per nos didicerunt, quae cognovimus, & quod nobiscum B. etiam Paulus his verbis significavit: ut innotescat Principatibus, & Potestatibus in caelestibus per. Ecclesiam multiformis sapientia Dei. Si igitur Principatus & Potestates Cherubique, & Seraphin hac per Ecclesiam didicerunt; plane constat, ipsos Angelos summa cum attentione, ejus sese auditores exhibere. Quippe idcirco non parum honoris consequimur, quod NOBISCUM ANGELI DISCANT quae nesciunt. En quomodo in unam Incarnatam sapientiae scholam confluant homines, & Angeli, ut à tanto Doctore, & institutore erudiantur. Parco multis, ac rem totam illustro S. Bernardi verbis ser. 19. in Cantica; ubi expendens qua ratione Christus Dominus in Tronis sedeat, qui sunt tertiae Hierarchiae tertius ordo, sic tatur egregie: Quod si sessio significat magisterium; puto illum, qui unus est nobis Magister in caelo, & in terra, Dei sapientiam Christum, cum aliis quidem ubique attingat propter munditiam suam, specialius tamen istos, atque principalius tanquam propriam sedem suam illustrare praesentia, & inde tanquam de sole auditorio docere Angelum, docere hominem scientiam: Inde Angelis divinorum, inde consiliorum Archangelis, ibi Virtutes audiunt quando, & ubi, & qualia proferrant signa. Ibi denique universi sive Potestates, sive Principatus, sive Dominationes discunt quid ex officio debeant &c. Vides quo pacto Jesus Incarnata Dei Sapientia unus exeret in una Angelorum, & hominum schola Doctore & Magister? Vides ex hominibus, & Angelis hanc scholam constitui in caelo, & in terra? Vides unum esse solemne Christi auditorium discendum hominum, & Angelorum?

120 Cum ea ipsa verba; Sapientia in Ecclesiis Altissimi aperiet os suum, de Matre Virgine in sensu verè litterario intelligenda sunt, ut supra statuiimus; æquum est, non P. Ildeph. de Flores in Eccles.

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

121 In primis, dum Virginis sapientia, & magisterium commendatur, dicitur apparuisse in caelo signum magnum: certè ad indicandam caelestem Deiparae sapientiam, quae è caelis illi advenit à Deo infusa, vel in primo conceptionis momento, in quo usum rationis habuit. Quod nitidè ostendit Sophronius Ser. de Assumptione his verbis: Conversabatur cum Senatoribus caeli intra curiam Paradisi, sub Spiritu sancti disciplina & magisterio. Non homines habuit in terris, à quibus erudiretur in omni sapientia; sed à Deo ipso purissimos sapientiae, & scientiae latices hausit, & thesauros accepit è caelo. Ex Spiritu sancti disciplina, & magisterio ubique adeò omnia evasit, & tantum in scientiam, & sapientiam excrevit, ut videatur eadem, quae Deus ipse, sapientia pollere. Unum audias Anselmum ita sapientissimè ratiocinantem. S. Ansel. Homi. super illud Intravit Jesus &c. Quid de Deo non sapiebat, in qua sapientia Dei latebat? Christus est, ut ait Apostolus, Dei virtus, & Dei sapientia: & in eo sunt omnes thesauri sapientiae, & scientiae absconditi. Christus autem in Maria; ergo & Dei virtus, & Dei sapientia, & omnes thesauri sapientiae, & scientiae, in Maria. Hanc Deisapientiam, & hos divinae scientiae thesauros ad se traxit, in caelum evecta Deipara.

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

SECTIO II. De mirabili Deiparae Sapientia, & Magisterio.

120 Cum ea ipsa verba; Sapientia in Ecclesiis Altissimi aperiet os suum, de Matre Virgine in sensu verè litterario intelligenda sunt, ut supra statuiimus; æquum est, non P. Ildeph. de Flores in Eccles.

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole

122 Deinde, amicta sole dicitur; quem pulchrum esse eximiae sapientiae in Maria emicantis symboli, scitè statuit S. Bernar. Ser. in illud Apocalypseos, ita: Jure ergo Maria sole